

„Edinost“

Izšla enkrat na dan, razen nedelje in praznikov, ob 4. uri zvečer.

Naročnina suha:

za celo leto 34 kron
za pol leta 12 „
za tri leta 6 „
za en mesec 1 kron
Naročnina se plačevati naprej. Na naročnino se prištevajo poštnine in ostala ne plačila.

Obiskovalci v Trstu se prodajajo po posebnem številku po 5 stočink (3 v. d. l.). V Trstu pa po 8 stočink (4 v. d. l.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zabavne domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopis se ne vračajo.

Naročnina, reklamacije in oglase sprejema upraviteljsko. Naročnina in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carotia št. 12. Upraviteljsko, in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, 11. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu

Tržaški dogodki

so seveda še v ospredju vsega zanimanja. V parlamentu se vrše viharne debate, a tudi širša javnost je obrnila svojo pozornost sem doli proti Adriji kakor že dolgo ne. O dogodkih samih, kakor so se vršili te dni, grede toliko opisi kolikor sodb zelo navskriž. Tu imaš nešteto varijacij in verzij o vsakem posamičnem činu. To je deloma naravna, logična posledica stituvacije med dogodki, deloma pa je posledica — politične tendencije, oziroma strankarskega stališča.

Naravna je zato, ker o takih prilikah, ko je vse navskriž, ko vse pritiska, se gnete in peha, ni možno človeku pregledati skupne slike, ker je vsakdo, kakor zagvozdla zabit v gotovo gruho ljudij. Pogled mu je omejen na bližajo okolico, da ne vidi dalje. Vsakdo gleda le tisti del prizora, na katerem sodeluje tisti ljudje, med katerimi stoji in se giblje, kakor da je zapet med nje. Vsakdo more opazovati dogodek le od svoje in le od ene strani. O demonstracijah v takih velikih dimenzijah, v kakoršnjih so se vršili tržaški dogodki, ni možno posamičniku v nešteti množici, da bi prejemal celotne, skupne utise in da bi imel celotno sliko o vsem kompleksu dogodka. Umevno je torej, kako je to, da bi težko našli dva človeka, ki sta sodelovala na demonstracijah ali izgrelih in da bi imela povsem kongruentno sliko o tem ali onem večjem prizoru. O tem smo se ravno mi — vršeči svojo novinarsko dolžnost — mogli vsaki hip prepričavati.

Dva človeka, dobra znanca naša, sta (recimo) sodelovala na enem in istem odlomku te zadnje velike tržaške tragedije. Oba sta poštenjaka, oba zaslužujeta vso vero, gledé obeh se nam vidi izključeno, da bi vedoma govorila neresnico. Oba sta bila na istem mestu, le da sta stala kakih 50—60 korakov eden od drugega. A glejte: njihovi trditve niso bile v soglasju v marsičem, v marsičem pa so si bile celó nasprotne in neredko se nam je dogodilo te dni, da sta se dva taka očevidca, mesto da bi nam pojasnjevala sliko, začela — kregati med seboj. Ta je prisegal, da je bilo tako, drugi se je zaklinjal z istim globokim prepričanjem, da ni bilo tako, ampak drugače! In neredko so nas ljudje, ki so prišli, da bi nas informirali, le spravili v zadrego, ker je bilo težko pogoditi resnico. In potem treba pošteti še razbur-

jeno fantazijo kakor činitelja, ki poseza vmes. Zdelo se nam je umestno, da konstatujemo to, da bodo videli čitatelji, da se nimalo ni čuditi, ako dva človeka o istem burnem dogodku ne poročata povsem isto in da je naravno, ako ljudje — kakor n. pr. poslanci na Dunaju in tuji novinarji —, ki se morajo opirati na sporočila družih, imajo toli različne slike o žalostnih dogodkih v Trstu.

Naravno je torej tudi to, da izrekajo različne sodb, da si delajo različne sklepe, in pišejo in govore tožbe in obsojbe — vsaki na svojo adreso! Ali tu prihaja vmes še — tendenca. Jedni govore s posebnim ozirom na svojo pozicijo, drugi so pod pritiskom svojega političnega naziranja, tretji morajo računati s koristjo in potrebo lastne stranke. Tako prihaja, da se eni zgražajo nad javnimi organi, obremenjuje izključno njih z vso odgovornostjo radi prelite krvi, drugi pa padajo zopet v nasprotni ekstrem in ne morejo najti dovolj ostrih besedi, da bi ožigali vedenje demonstrantov in da bi dokazali, da je bila proti istim opravičena najskrajnejša ostrost.

V parlamentu vidimo, kako, ministerski predsednik z vso zgovornostjo svojo brani javne organe, a vidimo tudi, kako poslanci različnih strank najodločneje odklanjajo njega pojasnila. Kjer ministerski predsednik vidi le imperativ dolžnosti in zapoved skrbi za javno blaginjo ter silobran državne avtoritete, vidijo zastopniki naroda le neumestno provokacijo, izišlo ali iz zle volje ali pa iz nespособnosti oblastnih organov.

Lahko je umeti prvega in druge. Gospod ministerski predsednik črta svoje slike po poročilih, ki so jih sestavljali po poslancih napadani javni organi, a mu poleg tega tudi njega pozicija kakor načelnik uprave nalaga dolžnost, da brani iste svoje organe. No, na to adreso bo možno govoriti vso in neprijetno o resnici, potem, ko se povrnejo normalni odnosi in ne bo visela nad nami preventivna cenzura. A tudi glede poslancev raznih strank, ki so v državnem zboru posezali v debato o tržaških dogodkih, se ne obotavljamo izreči svoje prepričanje, da tudi za vsako njihovo besedo ni bila sama in izključno le resnica. So pač tudi oni le ljudje in — strankarji. Tudi oni se morajo opirati na poročila in trditve ljudij ali časnikov, ki ne le, da imajo svoje tendencije, ampak, ki tudi večinoma niti

očevidci niso bili in so sami zajemali iz drugih in — in sicer iz vzrokov, ki smo jih razložili gori — ne skozi in skozi in absolutno zanesljivih virov. Kraj vsega tega pa obstoji neutajljiv fakt, da so govorili mnogo resnice. Pa naj so njihove izpovedbe tudi netočne v tem ali onem: oni vrše svoje pravo in svojo dolžnost! Gospod ministerski predsednik je obljubil najstrožjo preiskavo in kazni onim, ki so kaj zakrivali. Prav. Resnost dogodkov zahteva to absolutno. In ravno zato, ker vsi hočemo, da pride vsa resnica na dan in za njo tudi pravica, je potrebno, da poslanci in novine govore, da potem po seštevanju in odštevanju navedenih dejstev dobimo — resnico! Debata, ki se je vršila v parlamentu, je bila torej koristna in potrebna. In dobro je bilo, da je tudi nekoliko gromelo. Nevihta čisti zrak. Naj ga sčisti tudi v Trstu! Jedni pa se nam gabijo — hinaveci! In to so italijanski poslanci!! Tudi to svojo sodb hočemo utemeljiti pozneje.

Za danes zaključujemo z nastopno izjavo o tržaških dogodkih in o diskuziji, ki jim sedaj sledi: mnogo se je gresilo z ene strani in s tem zakrivilo pretresljivo tragedijo; mnogo so se potem zlorabljali dogodki v nečiste namene, mnogokaj se hoče sedaj od ene strani potajiti in marsikaj se z druge strani pretiruje. Zato je želeli najnujnejše: da pride resnica, iz katere naj bi sion, ki so gresili, erpili moralno in pouk za bodočnost.

Politični pregled.

V Trstu, 20. feb. 1902.

Politične refleksije tržaških dogodkov. »Reichswehr« piše: »En pouk treba vsakako erpiti iz tržaških dogodkov. Leto in dan smo že o opetovanih povodih, a čisto osamljeni med dunajskim novinstvom, prihajali z zahtevo, Avstrija naj bi vendar v Trstu napravila red in naj bi vendar enkrat nehala z nesrečnim pripuščevanjem irredentizmu. Bili smo vprijoči v puščavi. Namestniki v Primorju so prihajali in odhajali, zistem pa je ostajal vedno isti. Ali je res moralo priti do tega, da si je irredentizem upal priti s puntom? Naj se ne govori toliko o anarhističnih elementih, na katerih račun naj bi se izključno pisali tr-

žaški dogodki. Morda so res tudi ti elementi imeli roko v igri, ali naši stari znanci, gospodje irredentovci, so bili prav gotovo tudi na tej partiji. Ugotovljeno je, da so izgreli začeli še le tedaj, ko je bilo toliko kolikor gotovo, da bo zahtevam kurilcev ustrezno. In kaj je storil tržaški občinski svet? Mej najhujo vibro je storil sklepe za protest na vladi proti postopanju vojaštva in policije in v to, da se žrtve pokopljejo na občinski stroške. Celó od strani, ki je občinskim oblastnikom jako prijazna, se izjavlja, da so ti sklepi izdatno vspodbudili razjarjeno množico. Ali pa bi bil mestni svet res tako postopal, če bi bil prepričan, da so le anarhisti uprizorili ta poskus vstaje? Pa ne da bi isti imel namen, da bi si nadeval anarhistični značaj? In irredentističnega? Tudi tega ne bi hoteli trditi brez pridržka. Ali to jedno je gotovo: občinski svet tržaški je že večkrat dokazal, da noče čutiti dobro avstrijski! Mnogoštevilni eksaltirani, desperadosi in irredentisti, ki jih ima mesto v sebi, niso v zadnji vrsti ravno zato postali predzorni. Tem ljudem treba enkrat temeljito posvetiti. Morda se sedaj odpro oči marsikomu o kroničnem zlu, na katerem trpi Trst že tako dolgo.

Konečno moramo zabeležiti konstatcijo v »Reichswehr«, da je gospod Körber, govoré o tržaških razmerah, bolj namigaval, nego pa kazal na krivce, a to iz obzirov na vnanjo politiko, to je: zvezo z Italijo. To je sicer pripoznanje, ki pripoznava že staro notorično resnico; ali potrebno je vendar, da je zabeležimo tu. V prvo je s tem pripoznano, da je res, kar trdimo mi, da je namreč naš primorski zistem pod pritiskom vnanje politike in da radi Italije, te tradicionalne nasprotnice naši monarhiji, morajo primorski Slovani, zvesti podaniki te monarhije, trpeti v stanju politične in narodne podrejenosti ter v — kulturnem pomanjkanju. V drugo pa je po izjavi v »Reichswehr« možno soditi, koliko je bila vredna izjava kancelarja Bülowa v državnem zboru Nemškem, da namreč trozveza ne nalaga svojim udeležnicam prav nikakih obvez glede na lastne notranje odnošaje. To je res eklatanten slučaj. Vlada avstrijska je uverjena — ali opravičeno ali ne, to je za sedaj drugo vprašanje — da so imeli tudi izdajalski elementi roko v tržaških dogodkih; ona ve, da so ti elementi izrabili

PODLISTEK.

Vladimir.

Hrvatski spisal Avgust Šenoa, prevel M. C-t-č.

IV.

Minolo je bilo že precej časa, odkar je Vladimir svojemu prijatelju izpovedal, kako se je prikrat sestel z gospo Dobračniko: bilo je minolo pol leta, odkar je Vladimir počel učiteljvati v hiši Klarini. Nekega popoldne je sedel Evgenij sam v svoji sobici, čitaje Vrazove pesmi. — Mladenč se sicer ni bavil s poezijo, ker je bil trezen prozaik, ali v oni dobi je čitalo vse, kar je bilo mlado in narodno, in celo mnogi od Boga nenadahnjeni domorodci se je uvrstili v kolo vil, ki se niso ni najmanje veselile bromih stihov. Evgenij se ni nikoli tako zagrešil proti svoji navpi, ali ko se mu ni hotelo delati kaj povsem zaresnega, posegal je »za guslami i tamburam«, da si osladi dušo. V tisti hip je pričakoval pobratima, pa da ne bi se lele brezposelno, čital je svojega ljubljencea. Čakal je eno uro, čakal dve, ali še ni bilo Vladimira. Evgenij je začel nestrpno listati in vedno večje dimove odbijati iz svoje pipe. In njegova trezna hladnost se je umikala srditosti. Bodi da ga je peklo, da

mora tako brezposelno sedeti in da se mu je prijatelj izneveril, bodi da se je v njegovem sreč vzbujalo nekako ljubosumje, ker ga je Vladimir nekaj časa sem nekoliko zamenjal. Kar naenkrat je nekdo plaho potrkal na vrata.

»Svobodno!« je vskliknil Evgenij, dvignivši glavo.

Vrata so se odprla na lahko, a gospa Jagica je silila s svojo glavo v sobo.

»A! Vi ste gospodarica!« je rekel Evgenij ravnodušno.

»Kaj želite? Vstopite!«

Vdova je pokimila z glavo, zavlekla se v sobo in je rekla:

»Dober dan, gospod Evgenij! Sami?«

»Sam.«

»Gospoda Vladimira ni še?«

»Ni. Bog vedi, kje je. Tu ga čakam že dve uri.«

»Eh, tam bo. Učitelj je, težek posel. Ni to šala, učiti drugega.«

»Da, tam bo«, je pritrdil Evgenij nejevoljno.

»Kaj želite gospodinja?«

»Došla sem, oprostite, da Vas za nekaj vprašam. Ne zamerite, ali nimam miru, dokler ne bo čist račun. Vi veste, mladi gospod, da ste mi Vi in gospod Vladimir kakor roj-

stna mi deca, pa kadar opažam žalost na Vašem ali na njegovem licu, prijemlje se to tudi mojega srca. No, od nekaj časa ni več Vladimir oni isti. Vrag ga vedi, kaj mu je. Nikdar se ne smeje, malokdaj peva, pa če tudi peva, zveni to nekako kakor za mrtve dušice. Ali kar me peče najbolj, često se večerje niti ne dotika. Sedaj — ali moja kuhinja ni nič vredna, ali mu je duša zastrupljena s čem. Od tega dvojne eno je, ali naj bo, kar hoče, srce me boli vsekako. Zato sem dolgo premišljala, kako pridem do resnice, in evo, zalotila sem čas, da Vas najdem samega, pa da mi poveste resnično, kaj je žnjim. Vi morate vedeti to; saj kdo drugi naj bi vedel, ako ne Vi. Od malih nog ste mu prijatelj in brat. Ne, zamerite! Lepo Vas prosim, povejte, kaj je!«

Evgenij je vstal, šel dva-trikrat po soli, potisnil s palem pepel svoje pipe globlje. Slednjič se je ustavil pred vdovo, puhnil silno, da je pepel prhnil v vis, in rekel:

»Da, da! Dobre imate oči, gospodinja. Da, da! Naš Vladimir je obesil nos. O belem dnevu hodi kakor da je mesečen ter marmra nekaj pred-se. Ni več tak, kakoršen je bil. Kakor da se mu je duša izprevernila.«

»Eh!« je nadaljevala Jagica, »ne mislim, da bi se bil vrgel na zlo. Celó mirneji,

tiheji je. Zgodneje prihaja domov, vstaja za rano. Ali kaj je to, kaj je to! Ko vidim, da se mlado lepo lice ne smeje, vse mi je navskriž. Saj, kedaj naj se smeješ, ako ne v mladosti? Potem pride žena, pridejo otroci, skrb ti sede za vrat: tu se ni več kedaj smejati. Dajte, božja duša, dajte gospod Evgenij, snemite mi ta strah s srca! Kaj mu je, našemu Vladimiru?«

»Eh, kaj me vprašujete, gospa Jaga«, se je otresel Evgenij nekoliko nejevoljen, da se je starka skoro preplašila. »Kaj vem jaz? Kaj vem jaz? Nisem ga niti vprašal. Tak je, no. Kakor voda, ki včasih stoji mirna in je gladka kakor dlan, včasih zopet kipi in skače, da te če obsuti. Nič mi ne reče, kakor da mu je na ustih zapah. Jaz ne vprašujem in ne bom nikoli. Žal mi je zanj, ali kaj hočete. Ko se je človek zapri va-se, ni dostojno trkati na vrata ali celo posluševati.«

»Eh, da! Pa Vi nič ne veste?«

»Bog mi je priča, da ne vem.«

»Glej, glej! Kako se more to prevrniti! In tudi ne slutite nič?«

»Slutiti! Slutiti! To ni nič, to je huje, nego ne vedeti. Seveda slutim. Morda tudi Vam Vaš mali prst nekaj pravi. Tu, tu, bo neki vrag«, je vskliknil Evgenij, pokazavši s prstom na — sree. (Pride še.)

e dolgoke proti avtoriteti države! Povedati pa si ne upa tega iz ozirov na trozvezo, oziroma na svojo zvezo z Italijo! Zakaj si ne upa?! Menda jedino zato, ker ve, da bi bila zamera v Italiji, ako bi te elemente prišla za grlo! Torej? Kaj sledi iz tega? Na dlan! Je. Ti elementi so v zvezi s Italijo in so nje ljubljenci! A vlada avstrijska mora dobro vedeti to, ker sicer ne bi se bala zameriti v Italiji!! Boji se je in si v tem strahu ne upa govoriti, kar jej pravi prepričanje! Iz teh dejstev se nam kaže plastično, kako nas naša sedanja vnanja politika uklepa v zavisnost od naših — zaveznikov! Da-li taka politika odgovarja dostojanstvu monarhije, razumevanju, spoznavanju svojih lastnih koristi ter resnici, da je vsaka država dolžna v prvi vrsti ozirati se na svoje lastne državljane?!

Čitatelj, saj si prav lahko sam odgovoriš na ta vprašanja!

Govora laških poslancev Hortisa in Bartolija o dogodkih v Trstu. Kakor smo omenili že včeraj, govorila sta v včerajšnji seji poslanske zbornice, v razpravi, ki se je bavila z dogodki v Trstu, tudi laška poslanca Hortis in Bartoli.

Posl. Hortis je trdil, da se je vlada v sporu med kurjači in Lloydom postavila na stran Lloyda, kateremu je dala na razpolago vojaške kurjače in dovolila, da sme vzeti v svojo službo kurjače, ki so se podvržili le površni skušnji. Nadaljuje je potem pripovedoval, da so redarji z golimi sabljami napadli manifestante. Izgrede da so uprizorili gotovi sloji, katerih se je svoječasno tudi policija posluževala, da so isti nadlegovali mirne meščane. Govornik je na to prečital sledečo izjavo, podpisano od petih Tržačanov: »Mi podpisani smo bili na trgu Verdi (pred občinskim gledališčem), ko so se spustili strelji, in smo vedno in ob katerikoli priliki pripravljeni pričati in dokazati, da onih 8 vojakov, ki so tamkaj stali pod poveljstvom jednega podčastnika, ni bilo najmanj izživanih, jednostavno iz tega razloga, ker je bil ta trg skoro popolnoma prazen in ker se je vsa demonstracija vršila na borznem ter na velikem trgu. Na Verdijevem trgu je bilo le kakih 50—60 oseb, ki so bile raztresene po trgu in se mirno pogovarjale. Večina teh oseb so bili mirni meščani, ki so prišli tja zato, da niso prišli pomešani med razgrajne. Nenadejano je bilo čuti v oddalji strele in takoj zatem začel je tudi oddelek na gledališkem trgu streljati na te mirne osebe. Dovolj je, ako povemo, da smo bili oddaljeni le kakih 10 korakov, in da je od 60 oseb padlo takoj 8 njih. Ta salva je bila spuščena brez vsakega vzroka in popolnoma nepričakovano. »Ako podpisane priče ne bi zadostovale, navesti jih moremo še deset ali dvanajst.«

Govornik je potem trdil, da na nesrečah v Trstu sta kriva Lloyd in vlada, katera da sta storila pravi zločin na tržaškem mestu in na humaniteti. Dalje, da je infamno, ako se v obrambo osebnih interesov veleva streljati ljudstvu, ki je v vojaški obleki, na neoboroženo ljudstvo. Puškam pridružila so se še vesala ter da ne ostaja druge tolažbe, nego upanje, da bo izjemno stanje kmalu odpravljeno. Izjemno stanje, je trdil govornik, se je proglasilo iz političnih motivov, kar dokazuje tudi to, da so se listom zamašila usta, da ne morejo kritizirati postopanja vlade.

Posl. Bartoli pa je v svojem govoru močno ekstemporiral in je govoril o vsem drugem več nego o štrajku in žalostnih njegovih posledicah. Govoril je o »zatiranju« Italijanov, o nemških srednjih šolah v Trstu, o zahtevani laški univerzi, o nedobrohotnosti vlade v gospodarskem obziru itd. itd.; kar je povedal o štrajku samem in o dogodkih v Trstu, je bilo le drugo pokvarjeno izdanje onega, kar je že vsem znano, in ni vredno, da bi s tem mučili naše čitatelje.

Parlamentarni odsek, ki ima preiskovati dogodke v Trstu. V ta odsek so bili včeraj izvoljeni sledeči poslanci: grof Pallfy, grof Wolkenstein, dr. Dyk, dr. Heller, Kratochvil, Skala, vit. Apolinar Jaworski, vit. David Abrahamowicz, dr. Byk, vit. Starzynski, pl. Henzel, dr. Gregorčič, dr. Derschatta, dr. Erlar, Kaiser, dr. Löcker, dr. Ellenbogen, Lupul, vit. Bazilij Jaworski, vit. Berka, Zazvorka, dr. Šusteršič, Spinčič, dr. Götz, dr. Schücker, dr. Gross, Alvin Hanich, Stein, Hortis, Basevi, Cingr, dr. Pattai, dr. Fuchs, baron

Schwegel, baron Ludwigstorff, pl. Skene, dr. Damm.

Po zvršetku zborniške seje se je ta odsek sešel v posebno sejo, v kateri se je konstituiral. Predsednikom je bil izvoljen pl. Skene, poročevalcem dr. Fuchs, podpredsednikom Basevi in tajnikom Hortis in Schwegel.

Predsednik Skene se je zahvalil na izvolitvi ter je izjavil, da je vlada, po njegovem menenju, imela prav, da je proglasila v Trstu izjemno stanje ter preprečila tako večje nesreče. To izjemno stanje da jako mučno upliva na tržaško prebivalstvo in da je položaj zelo resen, vsled česar mora odsek delovati najpridneje, da bo izjemno stanje možno odpraviti, čim se člani odseka, na podlagi preštudiranja materijala, katerega jim predloži vlada, prepričajo, da izjemno stanje ni več potrebno. Predsednik je pozval člene odseka, naj redno zahajajo v seje, da ne bodo iste, radi prepičlega števila udeležencev, ne sklepne, in da odsek čim prej izvrši svojo nalogo.

Jutri bo imel odsek svojo drugo sejo, v kateri zaprične meritorno razpravo.

Državni zbor. — Gospodska zbornica. — Gospodska zbornica je vsprejela včeraj v vseh čitanjih brez razprave zakonski načrt glede kontingenta novincev ter po daljši razpravi, katere so se udeležili minister baron Giovanelli, grof Ledebur, knez Auerperg, grof Kottulinsky, grof Kuefstein ter poročevalci knez Lobkovic, tudi zakonski načrt glede poljedelskih zadrug, istotako v vseh čitanjih, ter je slednjič rešila še zakonske načrte glede po trtni uši uničenih vinogradov ter glede olajšanja pristojbin za izposojila dežel in avtonomnih korporacij.

— Zbornica poslancev. — Zbornica poslancev je v včerajšnji seji nespremenjeno vsprejela v vseh čitanjih vladno predlogo glede bosanskih železnic in je pričela drugo čitanje proračuna. Ko je glavni poročevalec dr. Kathrein priporočal vsprejem odsekovih predlogov, se je razprava pretrgala.

Prihodnja seja je bila naznanjena za danes.

Papež Lev XIII. slavi danes 25-letnico papeštva. »Slov. Centrum« v parlamentu na Dunaju je poslal tem povodom deputacijo k papeževemu nunciju na Dunaju. Hrvatski sabor pa je včeraj vsprejel nujni predlog, naj zbornica papežu častita povodom jubileja!

Lev XIII. je eden največjih in najprosvetljenejših duhov, kar jih je sedelo na stolici sv. Petra. Pred njim se klanja ves svet brez razlike veroizpovedanja. — Kakor ga časti in proslavlja ves katoliški svet, tako mu tudi protestant poklada tribut spoštovanja in občudovanja. Za nas pa je Lev XIII. v resnici »velik« tudi po svoji naklonjenosti do Slovanov. O tej ljubezni do nas dokazujejo čini: slavna enciklika »Granle munus«, češčenje sv. Cirila in Metodija, vspostavljenje katoliške slovanske cerkve na podlagi rimsko-slovanskega obreda v škofijah Senj in Krk, njegova ljubezen do slov. unijatske cerkve, po zavodu sv. Jeronima v Rimu oživljeno šolsko središče za vse dežele hrvatskega naroda.

Iz srbske skupščine. Odgovarja na neko tozadevno interpelacijo, izjavil je ministarski predsednik Vučić, da je res, da se je, nekaj časa sem zapričel popolnoma organiziran časniški boj proti srbski državi in proti dinastiji Obrenović, kar se dogaja vselej, čim se srbske razmere začnejo obračati na boljše. Gotov del inozemskega časopisja da je prevzet neprijateljskim duhom nasproti balkanskim Slovanom, ker se boji panslavizma. Ta del časopisja da ima seveda interes na tem, da srbske razmere kaže v slabi luči, ker na ta način upajo da uničijo zaupanje v politični in neodvisni razvoj slovanskih balkanskih držav.

Ta časnikarski boj pa je podpiran tudi od takozvanih pretendentov in nekaterih nezadovoljnih Srbov, ki so nastanjeni na Dunaju in ki so, žalibog, bili svoječasno srbski ministri. Slednjič je Vučić obžaloval radi tega tudi srbsko opozicijo, katera da se svojimi napadi na vladno daje sovražnikom Srbije dovolj hvaležnega materijala; hoté se svojimi napadi zadeti vladno, zaževa le državo samo. (Tu je opozicija protestirala.)

V dokaz te zadnje trditve je min. preda. omenil govor, katerega je pred kratkim govoril poslanec Živković na nakem shodu, v katerem govoru je na nedopusten način žalil stvari in osebe, ki morajo biti svete vsakemu Srbu, poprej jedenkrat pa je isti Živković

navdušeno pozdravljal celo eventualno intervencijo tujih vlasti. Vučić je potem, zaključuje svoj govor, omenjal, da je srbska vlada storila vse mogoče, da se ti napadi na Srbijo kolikor mogoče omejuje, kar se je, posebno od strani avstrijskega časopisja, tudi doseglo v precejšnji meri.

Interpelant je ministrov odgovor vzel na znanje ter je predlagal resolucijo, ki obsoja nedostojne napade nekega dela inozemskega časopisja na Srbijo, obsoja protipatriotične napade posl. Živkovića ter zagotavlja kralja in kraljevsko hišo zvestobe in spoštovanja srbskega naroda. Po dolgi razpravi bila je ta resolucija vsprejeta.

Minister za notranje stvari, Štefanović, je odgovarjal na neko interpelacijo glede protidinastične proklamacije pretendenta kneza Karagjorgjevića. Priznal je, da se je teh tiškovin (skrivanja) mnogo zaneslo v Srbijo, a da so se ukrenile najstrožje odredbe, da se je preprečilo razširjanje istih.

Štrajk in nemiri na Španjskem. Ker smo itak notri v času štrajkov in izjemnega stanja bo naše čitatelje gotovo zanimalo, ako jih nekoliko seznanimo tudi se štrajki in nemiri na Španjskem, ki pa daleč presegajo to, kar smo te dni mogli videti v našem mestu.

Kakor poročajo iz Madrida, predložil se je včeraj senatu zakonski načrt, za odpravo ustavnih pravic v Barceloni, kakor tudi tozadevni sklep poslanske zbornice. Senat je izvolil poseben odsek, ki se ima baviti s tem vprašanjem.

Nujnost predloga je bila vsprejeta in je bil za današnji dan določen pričetek debate.

V Badaloni se kar ponavljajo žalostni prizori. Te dni so štrajkovci hoteli zaustaviti tra-wayski promet. Posredovalo je orožništvo in vojaštvo, ki je rabilo orožje. Jedna oseba je bila o tem ubita in tri so bile ranjene. Generalni štrajk se nadaljuje.

V Barceloni korakajo vojaške patrulje po ulicah ter morajo tu pa tam posezati po orožju, da razganjajo navstale gruče ljudi; v mestu vlada pomanjkanje kruha in mesa. Na Gran Via so streljali toliko od strani vojaštva, kolikor od strani štrajkujočih. Univerza in šole so zaprte. Člene načelnštva ženskega delavskega društva so zaprli. Vsled ran, katere sta jih zadobila od štrajkovcev, umrla sta neki orožniški častnik in jeden podjetnik. Neki mladenič je 14 krat ustrelil iz samokresa na vojake. Laški anarhist Avgustin Veri je bil ranjen na glavi. V Sabadellu, Manresi in Tarassi se vznemirjenje maoži. V San Martino des Provensalsa so streljali na vojake iz oken. Množica je na ulicah napravila barikade, na kar je vojaštvo z bajoneti prepodilo množico. V Badaloni so demonstranti skušali spraviti s tira vozove poulične železnice. Iz oken so streljali na konjike. Več oseb je bilo aretiranih in nekaj ranjenih. V Sabadellu morali so redovniki preoblečeni zbežati pred razdraženo množico, ki jim je zažgala samostan. Med izgredniki je tudi več inozemskih anarhistov.

Tržaške vesti.

Izjemno stanje. Po mestu se širi govorica in tudi neki laški list je danes pisal, da je izjemno stanje že odpravljeno. Ker se nam je ta vest takoj dozdevala neverjetna, informirali smo se o tem na pristojnem mestu ter doznali, da je ta vest popolnoma neosnovana ter da izjemno stanje in nagla sodba obstojita še nadalje. Le radi cenzure listov se je zgodila mala sprememba. Kakor smo bili že objavili, so se te dni listi mogli predložiti cenzuri le dvakrat na dan in sicer ali ob peti uri zjutraj, ali pa v 3. uri popoldne. Listi so morali čakati potem 3 ure, predno so mogli iziti, t. j. do 8. ure zjutraj oziroma do 6. ure zvečer. Sedaj pa je smeti liste predložiti na cenzuro ob vsakem času, čakati pa morajo potem še vedno tri ure, predno se izdajajo.

Vedno smešni. Grožnja je običajno sredstvo politikastron italijanske narodnosti v Primorju. V grožnjah so res veliki!! In koliko (ne smemo zapisati tiste običajne nelepe fraze) . . . srečo imajo pri tem. Da si mora vedeti že ves svet, da so italijanske grožnje sicer silno bobnače, in imajo to dobro, da navadno ostajajo le grožnje, ker se ne izvajajo, vendar dosežajo ž njimi vsikdar, kar hočejo.

Da so italijanske grožnje res grom brez strele, za to imamo baš sedaj eklatanten izgled. Koliko dni je še temu, ko so grozili:

da je v italijanskem klubu skrajno ogorčenje in da hočejo zapričiti najstrožjo opozicijo proti vladi in v ta namen da hočejo nekateri sedanji poslanci položiti svoje mandate, da napravijo mesta radikalnejim, brezobzirnejim življem.

Tako so gromele grožnje še pred nekoliko dnevi. Predvčerajšnjim je bila v parlamentu na Dunaju tržaška nevihta. Najlepša prilika torej, da bi gromu groženj sledile tudi laške strele doli na glave vladnih mož. I seveda bi moralo biti tako, ako italijanski politikastri ne bi bili ravno — italijanski politikastri!!

A ker so . . . no, čujte! Predstavitelj tiste nesrečne vlade, ki baje Italijane grozno preganjan, je menda grof Goëss. Proti njemu so izlasti socialnodemokratični poslanci napirili vse svoje baterije. Poleg zahteve, da se odpravi izjemno stanje in nagla sodba, je stavil poslanec Ellenbogen še zahtevo, naj se namestnik tržaški odstavi! Ali si je možno misliti lepše prilike za Italijane, da se temeljito maščujejo nad njim, ki je predstavitelj vlade, ki jih baje tako grozno proganja?! Človeku se zdi kar izključeno, da bi toli bojeviti junaki, kakor se kažejo naši Italijani, ne porabili take krasne prilike! Tako misli morda ti čitatelj.. Eno figo!! To so junaki le tedaj, kadar groze, ali ko bi trebalo tudi izvajati, pa se skrivajo za cele barikade raznih »če bi«, »ali«, »vendar« itd.!

Tu moramo — mimogredé — popraviti našo predvčerajšno telefonsko vest z Dunaja. Mi smo nekoliko slabo umeli našega poročevalca. Isti nam je povedal po telefonu, da niti Italijani niso za zahtevo Ellenbogenovo, naj se namestnik tržaški suspendira, mi pa smo umeli, da so sploh in proti vsemu predlogu rečenega socialističnega poslanca. Ali v glavnem je naša vest govorila resnico. Proti nujnosti predloga, da se odpravi izjemno stanje in nagla sodba, vendar niso mogli glasovati, ker so vedeli, da bi v tem slučaju v Trstu navstal grozen vihar proti njim. Nota bene: Glasovali so samo za nujnost! In še tega koraka svojega so se tako prestrašili, da »Piccolo« danes kar hiti pripovedovati, kako bi bili glasovali, ako bi bila nujnost Ellenbogenova v predloga vsprejeta! Glejte jih junake: z očitnim namenom, da bi vladni možje vzeli to na znanje, zatrja današnji »Piccolo« slovesno, da bi bili pač glasovali za odpravo izjemnih naredeb in nagle sodbe, ne pa za odstavljenje grofa Goëssa!!

Torej taki so: vlada jih grozno proganja in zato jej gromé prisezajo grozno maščevanje, a ko je prišla prilika, da bi jej res mogli dati pljusko, kar hité izjavljati, da niti mislijo ne na to, da bi tej vladi storili kaj zalega.

Ali niso smešni?!

Tudi Nemcem so slovesno napovedovali ljuto maščevanje, ker so jih glede Pazina tako nelepo nasamarili in opeharili. . . Ali napovedbi vojne je kmalu sledila pomirljiva klavzula, da maščevanje bi prišlo še le potem, ako, . . . ako Nemci ne dajo jamstvo, da v bodoče ne opeharijo več Italijanov. Ker pa so obljube kakor znano, tako v ceno kakor lešniki pri branjevki, ni dvoma, da bodo Italijani dalje poljubljali šibo, ki jih je tako nelepo — prevarila in osmešila.

So pač smešni in ostanejo smešni!

Proti Slovence! Prejeli smo: Kakor ste že pisali tudi Vi in kakor mislijo vsi normalni ljudje, tako mislim tudi jaz o sobotnih demonstracijah. Začetek prolivanja krvi so povzročili oni ničvredni elementi, ki so se namenoma pomešali mej ogromne delavske množice; nadaljevanje — osobito sobotno — je pa imelo že irredentistiški značaj! Ne mené se za »porehi di ščavi«, ki so leteli na borznem trgu vojaštvu v obraz, in ne mené se za one, ki so na stari mitnici sipali z gornjimi irredentistiškimi psokami: imamo dokaz za našo trditve v tem, da se je na več mestih skušalo peti ono soglasno in za Slovence skrajno izzivajočo »Nella patria de Rossetti« (!!!), kar se pa ni posrečilo — ker je bilo mej množicami preveč Slovencev in tudi treznih in pametnih laških delavcev, ki so protestirali proti **pro-računjenim** izzivanjem camorre!!!

Imamo tudi dokazov o tem, da najzagrizenejši Lahoni govore: Najprej odpravimo vojake, potem pridejo na vrsto — ščavi!!! — Mi smo o zadnjih demonstracijah trpeli največjo zgubo s tem, da so ponebrežili na

šinci, ki so šli ponajveč le opazovat divjanje organizirane druhalne in s tem smo dokazali, da nismo strašljivi! Ako pa pride čas, ko se bo odločevalo o naši usodi, morajo biti lahoni uverjeni, da nas vdobe na svojem mestu!

Mi nismo tu nikaki »ščavi« in tudi ne trpimo, da nas kak privandran polentar (pa bilo tudi le v pesmi!) izzivlje in ponižuje!

V spomin. Odbor pevskega društva »Kolo« je sklenil podariti moški podružnici sv. Cirila in Metodija 15 kron mesto venca na grob pokojnega odbornika svojega, gosp. Frana Boneta.

Isti je sklenil tudi razobesiti sliko pokojnikovo v pevski dvorani. V znak sožalja je odbor — storivši ta sklep — vstal s sedežev in vsklikol pokojniku: Slava! Pevec so pa — ker ni bilo možno pokojnemu sopevu izkazati druge časti — zapeli v pevski dvorani in pred pokojnikovo sliko »Blagor mu, ki se spočije« in »Nad zvezdami« — vskliknivi ob zvršetku trikratni »Slava!«

Zahvala. Rodbina Bone se najpristroneje zahvaljuje vsem onim blagim dušam, ki so na vse možne in ganljive načine kazali svojo žalost ob veletragični smrti nje dragega člena Antona Boneta. Zlasti pa se zahvaljuje vrlim »Kolašem« in vsem onim, ki so v počestitvi spomina pokojnikovega kaj darovali v narodne namene.

Darovi za »Narodni dom«. Svetojakkovski delavci v spomin zmage 2 K in 52 stot. Mesto venca pok. Bone-ju prijatelji 31 K in 19 stot. Žagar Bogomir v spomin Bone-ja 1 K. Mika daruje »dobljene in za zgubljene kamenčke« 10 K. — Na veselici »Hajdriha« na Proseku se je nabralo 6 K in 80 stot.

Na svatbeni dan g. Jarneja Skvarče in gospice Justine Velikonja je novoporočenka nabrala med svati in prijatelji 7 K in 40 stot. ob zvokih oddelka pevskega zbora Bratovščine sv. Cirila in Metodija v kršni gospoda Miloša Pahorja, ulica Giuliani št. 26.

Drobne vesti. — Ferruccio, ki psuje redarje. Včeraj zjutraj so odvedli v zapor težaka Ferruccioja V., ker je v svobodni luki psoval in žalil redarje.

Oko v nevarnosti. 17-letnemu kleparju Petru Metuliju, stanujočemu v ulici Bergamasco št. 6, je včeraj zjutraj odletelo kos železa proti desnemu očesu in ga močno ranilo. Najno pomoč je dobil ranjeni na zdravniški postaji, pozneje so ga odvedli v bolnišnico.

Ni »ratalo«. Neki policijski redar, ki je včeraj popoldne patruliral v svobodni luki, je iznenadil 28-tetnega brezposelnega delavca Dragotina P. v isti hip, ko je le-ta rezal neko vrečo z namenom, da si prisvoji kolikor le mogoče — kave, ki je bila v isti vreči. Redar je moža prijel in ga odvedel v zapore.

Dražbe premičnin. V petek, dne 21. februarja ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: Greta 274 in Barkovlje 404, hišna oprava in kamen; ulica S. Nicolò 20, hišna oprava, obuvala in oprema v zalogi; Korzo 7. oprema v zalogi in manufakturno blago; ulica del Lloyd 2, hišna oprava; ulica Stadion 5, hišna oprava; javna skladišča, stroji; ulica Ponziana 537, hišna oprava.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplotomer ob 7. uri zjutraj 7.0 ob 2. uri popoldne 11.3 C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 759.3 — Danes plima ob 8.22 predp. in ob 9.18 pop.; oseka ob 2.47 predpoludne in ob 2.47 popoldne.

Vesti iz ostale Primorske.

Na čegavem ozemlju je Gorica? V državnozbornem proračunskem odseku je stavil poslanec dr. Rizzi resolucijo, naj bi vlada v Gorici ustanovila italijanske gimnazijske paralelne razrede, katera resolucija je bila, poleg one, da se ustanove v Gorici tudi slovenske paralele, katero je stavil poslanec Povše, tudi v sprejeti. Sobotni »Corriere Friulano«, baveči se v uvodnem članku s to zadevo, je tako milostljiv, da priznava Slovence pravico, zahtevati od vlade tudi srednješolske zavode z učnim jezikom v materinščini. Le kraj in mesto, kje da naj bi se ti zavodi ustanovili, mu delata preglavico. »Corriere Friulano« pravi, da privoščja Slovence popolnoma učne zavode v slovenskem učnem jeziku, a da je pa odločno proti temu, da bi se ustanovili ti

zavodi v Gorici, v mestu namreč, ki po njegovem mnenju leži v italijanskem ozemlju. Zaradi tega pa dekretira on sam kraje, v katerih naj bi se ustanovili taki učni zavodi, in sicer pravi, da v Ajdovščini ali pa v Tolminu.

Tu vidimo torej približno isto igro z Gorico, kakoršnja tirajo istrski Lahi s Pazinom. Kakor je Pazin središče istrskim Hrvatstvom in edini kraj, kjer ima hrvatska srednja šola pogoje za vpešen razvoj, tako je Gorica goriškim Slovincem že po naravi odkazano središče, kjer se steka njihovo gospodarsko gibanje in kjer edino se morejo združevati njihova kulturna stremjenja. Gorica leži na slovenski ozemlji! Ta fakt obstoji in bo ob stal vzlic dejstvu, da je nezmiselnost politika avstrijskih vlad nadvladje v Gorici izročila laški — kliki. Nerodnosti vlad morejo marsikaj, morejo ustvarjati fikcije, morejo ovirati, morejo potajevati, morejo za daljšo ali krajšo dobo predstavljati dozdnevnost za resnico, ali enega ne morejo: uničiti, kar je ustvarila narava in o čemer hoče narava, da obstoji.

Gorico reklamirajo le »amorristi« in politikastrji za Furlanijo, Furlanija pa je ne reklamira! Noben Furlan, če mu ni politički šovinizem zmedel pojmovanja in razuma, ne vidi v Gorici svojega centra. Furlani imajo svoje centre. A mnogokateri dogodek iz najnovijih časov, krize, ki se pojavljajo v italijanskem taboru na Goriškem, pričajo, kako so se Furlani bolj in bolj jeli zavdati, da koristi njihovih centrov niso identični s koristimi Gorice. Izlasti občutijo to Furlani, odkar se je zgradila železnica v Červinjan. Celot Trst jim je bolj pri rokah, nego pa Gorica. Nesramnost je torej to, pretep z dejstvi in z naziranjem ljudstva samega, ako se trdi, da je Gorica na laških tleh in ako se to mesto reklamira k »narodni posesti« Furlanije! Nesramnost je to, katero odklanja že zdravi misel furlanskega ljudstva samega. Gorica je na slovenskem ozemlju, Gorica mora ostati gospodarsko in kulturno središče goriških Slovencev!!

Da tudi furlansko ljudstvo samo res sodi tako, za to smo dobili te dni res klasično pričo. Ta priča je furlansko mesto Gradiška. Minole sobote so v občinski seji razpravljali o pozivu municipija v Gorici, naj bi Gradiška prispevala za namerjani italijanski realni gimnazij v Gorici. Občinski zastop v Gradiški priznava potrebo takega zavoda za Furlanijo in pozdravlja z veseljem to misel, ali ne smatra Gorice za primerno mesto takemu zavodu! Zato je odklonil poziv municipija goriškega, a je izjavil, da je pripravljen dovoliti prispevek, ako se zavod zasnije v kakem drugem furlanskem mestu.

Tako je izjavil mestni zastop v Gradiški in reči moremo, da je bil tolmačem vsega ljudstva furlanskega, v kolikor je ostalo tako trezno, da umeva svoje koristi, in tolmačem resnice, da je Gorica na slovenskih tleh, da ne more biti nikoli središče Furlanov in da se, vzlic vsej nezmiselnosti politiki avstrijskih vlad, že po naravnem razvoju mora prvniti onim, katerih je — Slovincem. Zato pa, tudi slovenski srednji učni zavodi, do katerih goriški Slovenci morajo priti, ne bodo nikjer drugje nego v Gorici!

Velika nesreča v Nabrežini. Dve osebi zakopani. 35-letni delavec Fran Kovačič iz Gorice in 26-letni delavec Josip Lavrič iz Št. Petra, delala sta v nekem kamenolomu pri Nabrežini. Blizu njiju je pripravljaj minar Fran Kravanja luknjo za mino. Ko je luknjo dovršil, je dal v njo dinamita in strelnega prahu.

Dinamit in strelni prah pa sta se (iz dosedaj neznanega vzroka) vžgala in mina je eksplodirala. Zemlja in kamenje, ki ju jestrel vrgel v zrak, sta padla vsa na blizu tam delujoča Lavriča in Kovačiča ter ju popolnoma pokopala. Z velikim trdom sicer ali vendar kmalo so drugi delavci izkopali nesrečence, ki pa sta bila že mrtva. Poklicanemu zdravniku ni preostajalo drugega nego konstatirati nastopivšo smrt — pri obeh delavcih.

Obe ti žrtvi dela so prepeljali na pokopališče v Mavhinje blizu Nabrežine, kjer jima prirede dostojen pogreb na stroške podjetnikov kamenolomov, gg. Foccanoni, Galinberti in Piani.

Tragični smrti delavca sti napravili velik in pretresljiv vtis na vse tamošnje prebivalstvo.

Vesti iz Kranjske.

* Grozen čin blaznega. Blazni Karol Koračin v Mokronogu je s sekuro ubil tesarja Josipa Gorenjca. Blaznež je divje sukal sekuro in se smejal. Čudno da niso Koračina spravili v blaznico, ko je vendar znano, da je Koračin nasilen in nevaren.

Vesti iz Štajerske.

Tabor v Žaleu skličejo vsi štajarski slov. državni in deželni poslanci. Govorniki so se že določili, ravno tako tudi gradivo, ki se bo obdelovalo. Tabor se bo vršil v mesecu marecu.

Človeške kosti so izkopali v nekem vinskem hramu na Kamenščaku pri Mali Nedelji. Hram so podirali zaradi novega rudnika. Na lobanji se poznata dva močna udarca ter je ista razpočena, iz česar se sklepa, da se je izvršilo ubojstvo. Ljutomerško sodišče vodi preiskave. Najbrže je bil ubiti kak tuji kupec.

Požar v tobačni tovarni v Fürstenfeldu. Dne 12. t. m. je nastal v skladiščih omenjene tovarne požar. Zgorelo pa je samo 30.000 kratkih smodk, dočim so rešili nad tri milijone dragih smodk.

Smrt vsled padea. Višji poštri kontrolor v Gradcu, Slovenec gosp. Fran Dolenc, je padel dne 11. t. m. na tlaku tako nesrečno, da si je zlomil in prebil kost na nogi. Še bi bila rešitev mogoča, če bi si pustil nogo odvzeti, ker pa se je temu branil, umrl je v bolnišnici dne 14. t. m. Prepeljali so ga v njegov rojstni kraj, v Škofjo Loko. Pokojni je bil jako ljubeznjive naravi in vsikdar značajan narodnjak.

Nov predlog v celjskem vprašanju. »Süddeutsche Presse« beleži nasvet v »Slovenskem listu«, naj bi se v Žaleu ustanovil popoln slovenski gimnazij v odškodnino za vsporednice v Celju, v Mariboru pa naj bi ostale dosedanje razmere. Mariborski list odklanja ta nasvet, ker Žalec in središče južnoštajerskih Slovencev ne v kulturnem, ne v gospodarskem pogledu, in ni pravo mesto za gimnazij, ki naj služi celjskemu in brežkemu okraju. Učni zavodi se morajo snovati v centrih, a Celje je središče Spodnje Štajerske. Za osnovo gimnazija v Žaleu ne govori ničesar, razun, če se hoče izogniti neustrečnosti in trmi Nemcev. Taki oziri pa ne smejo odločiti o izbiranju mesta za kakov gimnazij. Zato morajo spodnještajerski Slovenci držati se Celja in morajo ponoviti le znane besede: Tu stojimo, mi ne moremo drugače. Bog nam pomози. Amen!

Vesti iz Koroške.

V Prevaljah so imeli v soboto ponovne občinske volitve in je slovenska stranka sijajno zmagala v tretjem in drugem razredu, v prvem pa je propala le za en glas. Jako zanimiva je bila volitev v III. razredu. Na voliče je došlo 86 odstotkov vseh volilcev. Slovenski kandidati so zmagali z večino 50 do 60 glasov, dočim so na prvi volitvi dne 2. decembra ostali v manjšini 30—40 glasov. To bi bila zopet enkrat vesela vest s Koroškega.

Brzobjavna poročila.

Zlata poroka nadvojvodske dvojice Rainer.

DUNAJ 20. (B.) Minist. preds. Szell in ministra Darany, Szecheyi so sporočili danes nadvojvodi Rainerjev čestitke ogrske vlade.

DUNAJ 20. (B.) Povodom zlate poroke nadvojvodske dvojice Rainer je bila služba božja v Pavlanski cerkvi, katere so se udeležili mnogi člani cesarske hiše in mnogi odličnjaki. Na to je nadvojvodska dvojica vsprejemala deputacije mesta dunajskega, poklonstvo dunajskih šolskih otrok, poklanjanje meščanstva okraja Wieden in deputacije akademije znanosti. V palačo Rainer je dospel cesar, izročil slavljencema svoj portret in jima izrekel svoje čestitke.

Dogodki na Španjskem.

BARCELONA 20. (B.) Agencija Fabra javlja: Ob 8. uri zvečer je bilo čuti na ulicah neprestano streljanje iz pušk. En orožnik je bil ubit, en poročnik ranjen. Položenje se je poslabšalo. Bilo je polno spopadov mej štrajkovci od jedne in orožniki od druge strani. Padlo je mnogo strelav in je bilo več oseh ranjenih. Pekarne so oplenili; stavei so

žugali delajočim tovarišem smrtjo in tiskarnam s porušenjem. Izhajanje listov je zaustavljeno do vspostavljenja mira. Občinstvo, ki je bilo na balkonu gledališča Sta. Maddonna, je napadlo konjico, čete so streljale in je bilo nekoliko oseb ranjenih.

Vojaki so udrli vrata, da aretirajo napadalec, ki so bili oboroženi samokresi. Tovarne kaučuka so zaprte, kar smatrajo štrajkujoči za velik triumf. Anarhista Bonafulla so odvedli v zapore.

MADRID 20. (B.) Vse stranke parlamentarne opozicije so se zjediniile v izjavo, da je vlada nesposobna za rešenje konflikta ter da jo je nadomestiti z drugim kabinatom. Čuje se, da hoče posl. Romero danes v zbornici izzvati debato o tem. Računa se z možnostjo, da vlada skliče rezerve. »Correspondencia« javlja, da je odposlanje čet od strani vlade v zvezi z bojaznijo pred karlističkim gibanjem.

kašlju, grlobolu, hripavosti, katanu, upadanju glasu, itd. itd.

zahtevajte vedno

Prendinijeve paštilje

Čudovit učinek pri pevcih, govornikih, prepovednikih, učiteljih itd.

Dobivajo se v škatljicah v Prendinijevi lekarni v Trstu in v vseh tukajšnjih boljših lekarnah kakor tudi po celi Evropi.

Škatljica stane 60 stotink.

Velikanska rastava pohištva in tapečarij. Izvenredno ugodne cene. **VILJEM DALLA TORRE** v Trstu, trg Giovanni 5. (Palača Diana.) Moje pohištvo donesrečno. —

PRVA TOVARNA za čopiče in ščetke Santo d'Angeli

TRST. - Via S. Antonio - TRST (nasproti Zennaro in Gentili).

Specijaliteta čopičev za zidna dela nepresežne trpežnosti. Bogat izbor ščetk, strojev za čiščenje parketov; metelj, metlice, ščetk od perja, palice za iztolči prah.

Velikanski izbor mil, glavnikov, parfumov, listnic, novčark, mošnjikov itd.

Vse po jako nizkih cenah.

V prepričanje se prosi blagohoten obisk.

Julij Redersen

izdelovatelj zdravniških pasov in ortopedičnih aparatov.

Trst. — Via del Torrente št. 858-3. — Trst. (Nasproti „Isola Chiozza.“)

Kirurgični instrumenti, ortopedični aparati modrei, umetne roke in noge, berglje, ernanični pasovi, elastični pasovi in nogovice, suspensori, elektroterapevtski aparati, aparati za umetno dihanje ter predmeti za bolnike

Zaloga

predmetov za kirurški zdravljenja, angležki predmeti od gumija in nepremočljivih snovi.

Aleksander Levi Minzi
Prva in največja tovarna pohištva vseh vrst.
TRST
TOVARNA: Via Tesa, vogal, Via Limitanea
ZALOGA: Piazza Rosario št. 2 (šolsko poslopje) in Via Riborgo št. 21
Telefon št. 670.
Velik izbor tapečarij, vzorci in slik. Izvršuje naročila tudi po posebnih načrtih.
Cene brez konkurence.
ILUSTROVANI CENIK ZASTONI IN FRANKO
Predmeti postavio se na oboroženi železnici

